

MẶC LẤY NGƯỜI MỚI

* "Nhật tân, nhật nhật tân, hựu nhật tân." là câu châm ngôn bớt xén từ câu "Cầu nhật tân, nhật nhật tân, hựu nhật tân." (Nếu muốn ngày hôm nay đổi mới thì ngày ngày đều phải luôn đổi mới, lại tiếp tục đổi mới nữa). Vua Thang trong sử Trung Hoa đã cho khắc lên chấu tằm của mình dòng chữ ấy để mỗi ngày khi dùng đến chấu tằm thì nhìn thấy mà nhớ để phải làm cho mình luôn thanh sạch đổi mới.

* Văn học sử cổ điển Pháp còn ghi nhớ bài thơ Tinh Tâm của Charles Baudelaire phản ánh tinh thần Kitô Giáo (Génie du Christianisme). Cả một đời sống bê tha trụy lạc tội lỗi bỏ quên mất Chúa, cuối đời trong đau khổ, ông đã ăn năn, chấp nhận khổ đau. Khổ đau ấy, người Kitô hữu gọi đó là Thánh Giá, Thánh Giá phục sinh. Ông tự nhủ hãy để tâm hồn hướng thượng, với tấm lòng khiêm hạ, mà nhìn xuống, soi rọi vào nơi sâu thẳm của lòng mình! Đừng đứng dưới đất lấm lem cát bụi phàm trần, nhưng hãy tách rời ra xa, hãy lên trên cao "Lên bao lơn vòm trời, mặc chiếc áo lỗi thời" mới thấy được và nghe được những gì màn đêm êm ái dịu dàng đang nhắc nhở:

"Thấy từ đáy nước ngừng trôi

Mỉm cười đang nói những lời ăn năn".

Rồi sẽ thấy an vui với bất hạnh mà nhận ra rằng trong khổ đau bất hạnh, trước ngưỡng cửa của tử thần, vẫn có thể tìm thấy ánh sáng của phục sinh.

* Lịch sử Công Giáo vẫn hằng vinh danh Thánh Augustinô, cũng gọi là thánh Augustinô thành Hippo, là một trong những nhà thần học và triết học vĩ đại nhất của Giáo Hội Công Giáo. Ngài sinh năm 354 tại Tagaste Bắc Phi trong một gia đình trung lưu với những khuynh hướng tôn giáo hỗn hợp, có người cha ngoại đạo sống khá phóng túng, nhưng bà mẹ lại là một Kitô hữu đạo đức sốt sắng, chính là thánh Monica sau này, gương mẫu của các bà mẹ. Thuở còn trai trẻ, Augustinô học hành xuất sắc nhưng lại sống rất phóng túng, không hề quan tâm đến tôn giáo, say mê những thú vui trần tục. Tội mà Augustinô thường phạm nhiều nhất là chạy theo nhục dục của xác thịt.

Được thân phụ gửi đến Carthagô là một trong những trung tâm văn hóa trứ danh nhất thời đó. Ngài nói: "*Tôi đến thành Carthagô, tất cả chung quanh tôi vùng dậy những quay cuồng đam mê ngang trái*". Thời gian đó Augustinô theo lạc thuyết Manichée trong chín năm, mong tìm được chân lý nơi tôn giáo này, tưởng có thể giải thích sự tranh chấp giữa Thiện và Ác, nhưng rồi thất vọng. Năm 383, Augustinô bỏ Carthage sang Roma trước khi đến Milan lúc đó là thủ phủ đế quốc Roma phương Tây, tại đây Augustinô dạy tu từ. Mẹ Ngài là bà Mônica đã đến tìm gặp Augustinô ở đây, và cũng chính tại đây, thánh giám mục Ambroise mở đường cho Ngài hiểu Kinh thánh. Augustinô đã thức tỉnh và sám hối trở về với Chúa. Augustinô nhận ra mình đã yêu Chúa quá muộn màng, Ngài tự thú: "*Này, Ngài vốn ở trong con, mà con lại ở ngoài con và vì thế con tìm Ngài ở bên ngoài; là kẻ xấu xa, con đã lẩn*

xả vào những vật xinh đẹp Ngài đã tạo dựng nên. Ngài đã ở với con mà con lại không ở với Ngài. Chính những vật, nếu không hiện hữu trong Ngài thì không bao giờ hiện hữu, đã cầm giữ con xa Ngài. Ngài đã kêu gọi, đã gào thét, đã thắng sự điếc lác của con. Ngài đã soi sáng, đã chiếu rọi, đã xua đuổi sự mù lòa của con. Ngài đã tỏa mùi thơm của Ngài ra và con đã được hít lấy và đắm ra say mê Ngài. Con đã được nếm Ngài, và đắm ra đói khát Ngài; Ngài đã dựng tới con và con ước ao sự bình an của Ngài". (Tự thuật X, 27, 38)

Từ một tội nhân, Augustinô đã trở thành một thánh nhân hết lòng yêu mến Chúa và phục vụ Giáo hội.

I- MẶC LẤY NGƯỜI MỚI LÀ HOÁN CÁI QUÁ KHỨ LẦM LỖI

Hoán cải tiên quyết không chỉ là *nhận ra* và *sửa chữa* những thói quen xấu mà còn phải *dứt khoát từ bỏ* mọi lỗi lầm trong quá khứ. Sau những tháng ngày đắm mình trong nhục dục xác thịt, Augustinô cảm thấy tâm hồn mình trống rỗng. Ngài đã cầu nguyện, đọc tìm hiểu Kinh Thánh và lắng nghe Lời Chúa nên luôn thao thức "**Lạy Chúa, Chúa đã dựng nên con cho Chúa và tâm hồn con luôn khắc khoải cho đến khi được yên nghỉ trong Chúa**" (Tự thuật I, 1, 1). Kể từ giây phút ấy, Augustinô xác tín Chúa là tất cả đời mình. Từ xác tín sâu xa ấy, thánh Augustinô đã phục vụ Giáo hội. Phục vụ bằng suy tư sắc bén của trí tuệ. Phục vụ bằng tài giảng thuyết sâu sắc đánh động lòng người. Cuộc đời Thánh Augustinô đáp ứng lời thánh Phaolô trong bài **Bài Đọc II**:

"Anh em thân mến, tôi nói với anh em điều này, và chứng thực trong Chúa là anh em chớ ăn ở như Dân Ngoại ăn ở, chiều theo sự giả trá của tâm tư mình. Phần anh em, anh em không hề học biết Đức Kitô như thế đâu, nhưng nếu anh em đã nghe biết Người, đã được thụ giáo trong Người, như sự chân thật trong Đức Giêsu dạy, anh em hãy khử trừ lối sống xưa kia, **hãy lột bỏ con người cũ, đã bị hư theo những đam mê lầm lạc**. Anh em hãy trở nên mới trong lòng trí anh em, **hãy mặc lấy người mới đã được tác thành theo thánh ý Chúa trong sự công chính và thánh thiện xứng với sự thật.**" (Ep 4, 17. 20-24)

Chúa đã nói bằng dụ ngôn sâu sắc về cỏ lùng, Ngài nhắc tới nhiều lần. Sâu sắc vì dụ ngôn cho phép ta khám phá ra nhiều ý nghĩa. "Nước Trời giống như người kia gieo giống tốt trong ruộng mình. Trong lúc mọi người ngủ, kẻ thù của ông lén đến gieo cỏ lùng vào ruộng lúa. Khi lúa trở bông, cỏ lùng hiện ra. Đầy tớ xin chủ cho nhổ cỏ. Chủ không cho vì sợ sẽ làm trốc gốc lúa và bảo chờ đến mùa gặt, sẽ dẫn thợ nhổ cỏ trước, bó lại mà đốt đi, như vậy vẫn không mất lúa, mà còn thu được lúa vào kho lẫm". *Ma quỷ quả thật như đám cỏ dại kia:*

2.1. Ma quỷ không công khai ra mặt, nhưng lén lút tác tung, dụ dỗ hại kẻ ngay lành, thành ra trong đám dân của Ngài kẻ xấu trà trộn, khó mà phân biệt ai là người công chính, ai là kẻ gian ác, trừ khi lúa chín bông mới hiển hiện thật giả. Kẻ bị ma quỷ mua chuộc thì nghịch với Chân Lý, vì Chúa Là Sự Thật [:: Cong Giao Viet Nam ::](http://CongGiaoVietNam.vn)

Trong bóng tối ám muội của Sự Dữ, chúng đối trá gây ra những tham sân si. Thanh lọc não trạng đen tối ấy, cũng như *lọc bỏ cỏ dại kia, ấy là lột bỏ con người cũ*.

2.2. Người công chính và thánh thiện theo sự thật là người khôn ngoan, sáng suốt, có thiện tâm cư xử theo lẽ công bằng, biết chế ngự bản năng yếu hèn của xác thịt, kiên trì vượt qua

mọi thử thách mà sống đời thánh thiện, theo cho đến cùng, con đường trọn hảo tiến về Thiên Chúa Tình Yêu.

II- CHỈ CÓ TÌNH YÊU CHÚA MỚI NHẬN RA CHÂN LÝ MÀ ĐỔI MỚI CUỘC ĐỜI

1- Chúa rất yêu thương ta. Chúa dựng nên con người cho mang hình ảnh Chúa. Đó là tác phẩm Ngài hằng trân quý. Khi Satan lên vào thiên cung. Chúa bảo: "Người nhìn thấy Gióp ta không? Chẳng ai giống nó, chính công vẹn tròn. Nó hằng kính sợ, tôn vinh Chúa, làm điều lành, tránh đũa ác tâm. Nghe Chúa nói, nó nói xàm, cãi lại. Nhưng nó bị Chúa nghiêm cấm:

“Được! Của cải nó, cho người sẵn sàng đặng đến,
Nhưng hồn nó, ta cấm người bèn mang ghen!
Nghe Chúa phán, Sa-tan bèn rút lui.”

(Gióp 1:6-12)

::: Cong Giao Viet Nam :::

• **Tình yêu của Chúa là nguồn động lực mạnh mẽ để chúng ta thay đổi.** Chúa Giêsu đã phá vỡ nhiều rào cản xã hội khi nói chuyện với người Samari. Nghe Chúa nói chuyện về “nước hằng sống”, người phụ nữ nhận ra những lỗi lầm trong cuộc sống của mình, bắt đầu quá trình hoán cải, trở thành chứng nhân mạnh mẽ, quay về làng kể cho mọi người nghe về Chúa Giêsu. Tình yêu và ân sủng của Chúa Giêsu quả là vô hạn làm biến đổi bất kỳ ai, bất cứ quá khứ của họ như thế nào.

• **Tình yêu là biểu hiện của sự hiện diện của Thiên Chúa** như thánh Augustinô diễn tả. “Ai thấy tình yêu là thấy Thiên Chúa Ba Ngôi”. Khi khuyển tín hữu Ga-lát phải dứt khoát chọn lựa giữa Đức Kitô và lề luật là những hình thức bề ngoài, Thánh Phaolô đã nói lên kinh nghiệm đời sống đức tin của mình như sau: “Còn chúng tôi thì nhờ Thần Khí và **dựa vào đức tin** mà vững lòng **chờ đợi** được nên công chính như chúng tôi hy vọng. Quả thật trong Đức Kitô Giêsu, cắt bì hay không cắt bì đều không có giá trị, chỉ có **đức tin hành động nhờ đức ái.**” (Galat 5, 5-6). Trong thư khác gửi tín hữu Côlôxê, Ngài cũng viết: “Chúng tôi được nghe nói về lòng **tin** của anh em vào Đức Giêsu Kitô, và về lòng **mến** của anh em đối với toàn thể các thánh; lòng **tin** và lòng **mến** đó xuất phát từ niềm trông **cậy** dành cho anh em trên trời, niềm trông cậy anh em đã được nghe lời chân lý là Tin Mừng đến với anh em” (Ga-lát 1, 4-5)

2- Xác tín Chúa là tất cả đời mình, thánh Augustinô đã phục vụ Giáo hội bằng tất cả tình yêu của mình. Ngài nói: **“Hãy yêu đi rồi muốn làm gì thì làm.”** vì “Nơi đâu có yêu thương, ở đấy chẳng còn lao nhọc; mà nếu có lao nhọc, thì lao nhọc cũng là yêu thương.” Thánh nhân kể trong quyển Tự Thuật: “Tâm hồn đau đớn, con tim tan nát, tôi đang khóc, bỗng tôi nghe từ nhà bên cạnh tiếng hát của một người con trai hay con gái không rõ. Tiếng hát không rõ nhưng nghe lặp nhiều lần: Tolles, lege. Tolles, lege (Cầm lên, đọc đi! Cầm lên, đọc đi!), nên tôi vội vã đến chỗ người bạn Alipus mở ra và im lặng đọc khúc đầu tiên, bắt gặp câu: **Đừng chèn chén say sưa, đừng chơi bời dâm dăng, cũng đừng cãi cọ ghen tuông.** Trái lại **hãy mặc lấy Chúa Giêsu Kitô** và đừng chiều theo xác thịt mà thỏa mãn các dục vọng (Rm 13,13). Chính lúc này, như có một luồng sáng tỏa lan hồn tôi, phá tan mọi bóng tối nghi ngờ” (XIII,12). Trong bản văn phụng vụ giờ kinh, vị thánh tiến sĩ thành Hippo ca tụng chân lý: **“Chỉ có tình yêu mới có thể nhận ra chân lý. Ôi chân lý vĩnh hằng! Ôi tình yêu vĩnh cửu, Ôi sự đời đời đáng yêu! Ngài là Thiên Chúa của con, con khao khát Chúa đêm ngày...** Cuối cùng con đã được ôm lấy Đấng Trung Gian giữa Thiên Chúa và loài người, Đức Giêsu Kitô. Chính Người đã gọi chúng con và nói rằng: Ta là Đường, là sự Thật.”

Đúng như lời thánh Phaolô đã kể tình Chúa bao la yêu thương dân Người trong **Bài Đọc I:**

“Trong những ngày ấy, toàn thể cộng đoàn con cái Israel kêu trách Môsê và Aaron, họ nói với hai ông rằng: “Thà chúng tôi chết trong đất Ai-cập do tay Chúa, khi chúng tôi ngồi kề bên nồi thịt và ăn no nê. Tại sao các ông dẫn chúng tôi lên sa mạc này, để cả lũ phải chết đói như vậy?”

Chúa liền phán cùng Môsê rằng: “Đây Ta sẽ cho bánh từ trời rơi xuống như mưa: dân chúng phải đi lượm bánh ăn mỗi ngày, để Ta thử coi dân có tuân giữ lề luật của Ta hay không. Ta đã nghe tiếng kêu trách của con cái Israel: người hãy nói với họ rằng: ‘Chiều nay các người sẽ ăn thịt, và sáng mai sẽ ăn bánh no nê, như thế các người sẽ biết rằng Ta là Thiên Chúa các người’”.

Chiều hôm ấy, có chim cút bay tới che rợp các trại, và sáng hôm sau có sương sa xuống quanh trại. Tới lúc sương tan trên mặt đất, thì thấy có vật gì nhỏ nhỏ tròn tròn như hột sương đông đặc trên mặt đất. Con cái Israel thấy vậy, liền hỏi nhau rằng: “Man-hu”, có nghĩa là: “Cái gì vậy?” vì họ không biết là thứ gì. Môsê liền nói với họ: **“Đó là bánh Chúa ban cho anh em ăn”**. (Xh 16, 2-4. 12-15)

III- TIÊN VÀN PHẢI CÓ ĐỨC TIN MỚI MONG SỐNG MÃI TRONG TÌNH YÊU CHÚA

1- Đức tin là nền tảng để ta có thể sống trong tình yêu của Chúa.

* Đức tin giúp ta nhận ra và tin vào Chúa Giêsu là Đấng Cứu Thế. Chính đức tin đã giúp người phụ nữ Samari nhận ra Chúa Giêsu và thay đổi cuộc đời. Chính đức tin của viên sĩ quan Roma đã khiến Chúa chạnh lòng chữa lành cho tên đầy tớ của y. Chính Đức Tin đã giúp Phêrô sau này nhận ra Thầy mình là Đức Kitô Con Thiên Chúa Hằng Sống khiến Chúa cảm nhận trao cho chìa khoá Nước Trời: “Thầy bảo cho anh biết: anh là Phêrô, nghĩa là Tảng Đá, trên tảng đá này, Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và quyền tử thần sẽ không thắng nổi (Mt 16: 16-19). Đức Tin giúp ta kiên trì và mạnh mẽ trong những lúc khó khăn như Abraham đã vượt qua những thử thách lớn lao và trở thành tổ phụ của nhiều dân tộc. Đức Tin đem lại cho ta niềm hy vọng có Chúa luôn ở bên dẫn dắt ta trên mọi nẻo đường trần thế. Tuy nhiên, đức tin phải thể hiện trong hành động như thư thánh Giacôbê đã viết: “Đức Tin không có hành động là đức tin chết” (thư Giacôbê 2:17).

* Thánh Augustino qua đời năm 430, nhưng di sản của Ngài để lại vẫn sống mãi trong lòng Giáo Hội. Ngài đã cống hiến cuộc đời mình cho việc nghiên cứu và giảng dạy đức Tin. Ngài là một tấm gương sáng về sự hoán cải và lòng tận tụy với đức tin. Đức Giáo Hoàng Phaolô VI đã tuyên bố về thánh Augustino thế này: **“Tất cả phẩm chất của các giáo phụ nổi bật trong thánh nhân ở mức độ tuyệt diệu nhất. Thật vậy, không ai trình bày về Hội Thánh như ngài. Say mê Thiên Chúa và Con Người, ảnh hưởng của ngài có thể nói là nổi bật nhất trong phạm trù Công Giáo.”**

2- Đức Tin mang lại sự sống đời đời

Nói với đám dân xin Ngài cho ăn bánh luôn mãi, Chúa Giêsu khẳng định: “Thật, Ta bảo thật các người, các người tìm Ta, không phải vì các người đã thấy những dấu lạ, nhưng vì các người đã được ăn bánh no nê. **Các người hãy ra công làm việc không phải vì của ăn hay hư nát, nhưng vì của ăn tồn tại cho đến cuộc sống muôn đời, là của ăn Con Người sẽ ban cho các người.** Người là Đấng mà Thiên Chúa đã ghi dấu.” Ấy là chính Thánh Thể của Chúa Giêsu, Ngôi Lời Nhập Thể đã Phục Sinh, đã ẩn mình trong Bánh Thánh, là nguồn sống để được sinh tồn khỏi bị hư vong, như Tin Mừng thánh Gioan tường thuật:

“Khi ấy, lúc đám đông thấy không có Chúa Giêsu ở đó, và môn đệ cũng không, họ liền xuống các thuyền và đến Capharnaum tìm Chúa Giêsu. Khi gặp Người ở bờ biển bên kia, họ nói với Người rằng: “Thưa Thầy, Thầy đến đây bao giờ?” Chúa Giêsu đáp: “Thật, Ta bảo thật các ngươi, các ngươi tìm Ta, không phải vì các ngươi đã thấy những dấu lạ, nhưng vì các ngươi đã được ăn bánh no nê. Các ngươi hãy ra công làm việc không phải vì của ăn hay hư nát, nhưng vì của ăn tồn tại cho đến cuộc sống muôn đời, là của ăn Con Người sẽ ban cho các ngươi. Người là Đấng mà Thiên Chúa Cha đã ghi dấu”. Họ liền thưa lại rằng: “Chúng tôi phải làm gì để gọi là làm việc của Thiên Chúa?” Chúa Giêsu đáp: “Đây là công việc của Thiên Chúa là các ngươi hãy tin vào Đấng Ngài sai đến”

Họ thưa Chúa Giêsu: “Ngài sẽ làm dấu lạ gì để chúng tôi thấy mà tin Ngài? Ngài làm được việc gì? Cha ông chúng tôi đã ăn manna trong sa mạc, như đã chép rằng: “Người đã ban cho họ ăn bánh bởi trời”. Chúa Giêsu đáp: “Thật, Ta bảo thật các ngươi, không phải Môisê đã ban cho các ngươi bánh bởi trời, mà chính Cha Ta mới ban cho các ngươi bánh bởi trời đích thực. Vì bánh của Thiên Chúa phải là vật tự trời xuống, và ban sự sống cho thế gian”.

Họ liền thưa Người rằng: “Thưa Ngài, xin cho chúng tôi bánh đó luôn mãi”. Chúa Giêsu nói: **“Chính Ta là bánh ban sự sống. Ai đến với Ta, sẽ không hề đói; ai tin vào Ta, sẽ không hề khát bao giờ”.** (Ga 6, 24-35)

Cho nên cộng đoàn **Đáp Ca Thánh Vịnh** nhắc lại dân Ítraen tán dương uy lực và bao công trình kỳ vĩ cao vời của Người mà dâng lời cảm tạ Thiên Chúa nhân từ đã ban cho họ lương thực dồi dào

[3] Điều chúng tôi vốn chưa nghe biết
Do tổ tiên kể chuyện lại cho.

[4] Chúng tôi chẳng giấu gì cho con cháu,
sẽ thuật lại hết cho hậu thế tương

Uy lực của Người và những lời tán dương Thiên Chúa,
Cùng bao công trình kỳ vĩ thật quá cao vời.

[23] Chúa hạ lệnh cho mây trời cao ngất,
Lại truyền mở rộng thánh thất thiên môn.

[24] Người khiến mưa man-na tuôn đổ xuống,
Và ban bánh bởi trời nuôi dưỡng họ ăn.

[25] Kẻ phàm nhân được ăn bánh thiên thần hồng phúc
Chúa gửi đến cho họ làm lương thực dồi dào.

[54] Chúa đem dân vào đất thánh,
Là vùng núi non chính Người chiếm lãnh, trấn an.

(Tv 77, 3 và 4bc. 23-24. 25 và 54)

[::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

IV- LỜI NGUYỆN

“Lạy Chúa Giêsu,
Con mang dòng máu Thần Linh,
Con cần bánh trường sinh dưỡng nuôi Sự Sống.
Trong Thánh Thể lần tuất nhiệm mầu,
Con được sống trong Cha mãi chẳng còn thấy đâu ngày mai.
Bánh Thánh Thể là lương thực hôm nay hằng ngày,
Lương thực cho hồn con tan biến ngất say trong Cha.

Con nguyện đem cả cuộc đời thân rơm cuống rạ, kết thành tổ ấm vững vàng cho Ngài tới ngự, lợp nên mái lều xinh xắn cho Ngài nghỉ ngơi. Con biết con từ sinh lầy, bụi cát, được vun quén bằng tình yêu cao vời bát ngát, con sẽ đâm bông trở hạt làm của lễ hiến dâng. Con biết con bất lực và nghèo nàn, thiếu thốn, dầu ruộng này có cây sâu cuốc bẫm, thiếu tay Ngài, cuộc canh tác vẫn dở dang. Xin Ngài giải mưa thuận, gió hoà, nắng ấm, cho mảnh đất hồn con lên hoa màu tươi tốt, cho ruộng đồng này dâng hương lúa ngất ngây.

Lạy Chúa Giêsu, xin Ngài ngự đến,
Con trông Ngài như thuyền mong tới bến,
Con thiếu Ngài như cây lá không hoa,
Con cần Ngài, thợ săn cần cung tiễn
Con yêu Ngài, say rượu nho bánh miến,
Con đợi Ngài, nắng cháy vọng mưa sa.
Này hồn con đây, xin làm cung điện.
Này tim con đây, xin làm ngai toà.
Chúa ơi, con xin trọn đời dâng hiến
Đời con hiệp nhất cùng Cha.

“Lạy Chúa Giêsu, con đây tội lỗi
Nên linh hồn như nhà hoang tởm mái
Con quyết làm cho tươi sáng vinh hoa
Xin làm sạch sửa sang lại cho mới
Xin trang hoàng muôn tràng hoa thắm mãi
Con mừng Ngài rước Chúa tận nơi xa
Này hồn con đây, xin làm cung điện.
Này tim con đây, xin làm ngai toà.
Chúa ơi, con xin trọn đời dâng hiến
Đời con hiệp nhất cùng Cha.

Lạy Chúa Giêsu,
Xin Ngài giải mưa thuận gió hoà nắng ấm,
Cho tươi tốt hoa màu mảnh đất hồn con

*Hồn con ngọn cỏ héo hon
Được Ngài mưa móc xanh non nõn nà.
Hồn thơ con tiến dâng Cha,
Con xin ngay thẳng thật thà hy sinh.*

Ngài là mạch sống trường sinh,
Hồn con chan chứa Thần Linh của Ngài,
Hồn con sống mãi với Ngài
Giữa trời đất mới, đời đời hân hoan,
Dầu cho lũ lụt dâng tràn,
Cũng không dâng tới hoàn toàn bình an.

::: [Cong Giao Viet Nam](https://youtu.be/KawM_EkLwww) :::
https://youtu.be/KawM_EkLwww

Ben. Đỗ Quang Vinh